

DECIZIE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii: Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți”,

în pricina civilă privind insolabilitatea Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 prin care s-a admis demersul administratorului Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” și s-a permis Întreprinderii se Stat „Cadastru”, Agenției Relații Funciare și Cadastru să înregistreze după Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” dreptul de gestiune asupra următoarelor terenuri cu nr. cadastrale: 0131124393, 0131124394, 0131124299, 0131203001, 0131124300, 0131124437, 0131105261, 0131200528, 0131200529,

c o n s t a t ă

La 18 martie 2016 administratorul Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul”, Lungu Marcel a înaintat un demers instanței de insolabilitate prin care a solicitat permisiunea instanței de a efectua modificări în registrul bunurilor imobile la capitolul gestionar al terenurilor proprietate publică.

A motivat, că prin încheierea din 07 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, instanța a interzis Întreprinderii se Stat „Cadastru” să efectueze fără permisiunea instanței de insolabilitate careva înscrieri în Registrul bunurilor imobile referitoare la mai multe terenuri, care de fapt sunt gestionate de către Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul”.

Solicită, Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” instanței de insolabilitate de a permite Întreprinderii se Stat „Cadastru”, Agenției Relații Funciare și Cadastru să înregistreze după ÎS „STE Codrul” dreptul de gestiune asupra următoarelor terenuri cu nr. cadastrale: 0131124393, 0131124394, 0131124299, 0131203001, 0131124300, 0131124437, 0131105261, 0131200528, 0131200529.

După înregistrarea dreptului de gestiune după ÎS „STE Codrul” interdicțiile instituite prin încheierea din 07 martie 2014 urmează a fi menținute.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 s-a admis demersul administratorului Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul”.

S-a permis Întreprinderii se Stat „Cadastru”, Agenției Relații Funciare și Cadastru să înregistreze după ÎS „STE Codrul” dreptul de gestiune asupra următoarelor terenuri cu nr. cadastrale: 0131124393, 0131124394, 0131124299, 0131203001, 0131124300, 0131124437, 0131105261, 0131200528, 0131200529.

După înregistrare, interdicțiile instituite prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2014 urmează a fi menținute.

La 20 aprilie 2016 Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” a declarat recurs nemotivat, iar la 08 iulie 2016 a depus recurs motivat, solicitând casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea înaintată de administratorului Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”.

În motivarea recursului s-a invocat că, la emiterea încheierii din 22 martie 2016 instanța de insolabilitate nu a avut dreptul să aplice prevederile generale a Legii insolabilității, și anume art.8 alin.(1) ,deoarece aceste prevederi se referă exclusiv la bunurile din masa debitoare și nu pot fi aplicate în alte cazuri, care se referă la bunurile altor persoane.

Consideră recurentul că încheierii din 22 martie 2016 i se aplică toate normele privind anularea asigurării acțiunii, inclusiv art.181 CPC.

Mai mult ca atât, terenurile cu nr. cadastrale: 0131124393, 0131124394, 0131124299, 0131203001, 0131124300, 0131124437, 0131105261, 0131200528, 0131200529 (circa 700 de ha în or.Codru, mun.Chișinău) sunt terenuri din domeniul public al statului, date în gestiunea I.P. ”Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” prin Legea nr.668 din 23.11.1995 privind aprobarea Listei unităților, a căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea statului”.

În încheierea din 22 martie 2016 s-a invocat ca probă scrisoarea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.08/3-479 din 28.10.2015. Însă, această scrisoare a fost revocată ca greșită încă în luna decembrie 2015. Prin urmare, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare nu are dreptul să dea careva acord la înregistrarea terenurilor după ÎS „STE Codrul”, deoarece aceasta va fi contrar prevederilor Legii nr.668 din 23.11.1995.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod Procedură Civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” împotriva încheierii din 22 martie 2016 urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolabilității.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Raportînd speța dată la prevederile Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de recurs constată că încheierea pronunțată de instanța de insolvență din 22 martie 2016 privind permisiunea efectuării înscrierilor în registrul bunurilor imobile, nu face parte din categoria încheierilor care pot fi supuse recursului.

Prin urmare, Colegiul conchide că Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” nu s-a conformat prevederilor legale și a contestat încheierea din 22 martie 2016, care nu este cu drept de recurs, fără a indica careva norme de drept procedural ce-i permite contestarea încheierii date.

Astfel, Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” a declarat recurs împotriva unei încheieri a instanței de insolvență pentru care legislatorul nu a prevăzut posibilitatea contestării.

În consecință, Colegiul remarca că prevederile exprese privind categoriile de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolvență este conformă standardelor procedurale garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, în speța de referință *Ashingdane versus Marea Britanie* (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, deoarece acesta este irelevant în circumstanțele în care se referă la dezacordul cu respectiva încheiere, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Astfel, argumentele recurentului Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” nu pot fi puse la baza anulării actului de dispoziție al instanței de insolvență din 22 martie 2016, în condițiile cînd acesta nu este pasibil verificării în ordine de recurs.

Totodată, Colegiul notează că în conformitate cu art. 27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Din considerentele menționate supra și avînd în vedere faptul că încheierea din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu este susceptibilă recursului, Colegiul

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți”.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se respinge recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți”, ca fiind depus împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de atac.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru